Chirurgia (2022) 117: 114-116
No. 1, January - February
Copyright© Celsius

In memoriam
Prof. Univ. dr. Cristian Dragomir

28 aprilie 1940 – 5 februarie 2022

Profesorul Cristian Dragomir, o somitate a chirurgiei românești, ne-a părăsit de curând, o pierdere imensă pentru toți cei asupra cărora și-a pus amprenta: familie, pacienți, studenți, colegi și colaboratori. A fost un model de verticalitate, de profesionalism și noblețe sufletească, iar a scrie la trecut despre un astfel de om, chirurg și profesor care mi-a fost mentor, care mi-a marcat profund traseul profesional și care mi-a dăruit valoroase lecții de viață, este ca și cum aș opera fără anestezie.

O carieră impresionantă

Pofesorul Cristian Mircea Dragomir s-a născut la Bârlad în 28 aprilie 1940, chiar în noaptea de Înviere – de aceea i s-a dat şi primul prenume, Cristian. A fost elev al liceului „Gheorghe Roşca Codreanu", unde a avut şansa de a avea o pleiadă de profesori excepționali, din perioada interbelică, datorită cărora a căpătat o cultură solidă. A urmat apoi Facultatea de Medicină a Institutului de Medicină şi Farmacie Iaşi, pe care a absolvit-o în 1962. Fiu de ofițer din armata regală română, aşadar cu origine „nesănătoasă", Cristian Dragomir a fost remarcat, datorită inteligenței sclipitoare, de marii profesori ai Universității, precum prof. Vladimir Bușureanu, prof. Ion Enescu sau prof. Ion Iancu. Dar cel care l-a luat sub aripa sa a fost marele profesor chirurg Gheorghe Chipail, care i-a marcat evoluția profesională. A fost extern şi intern la Clinica a III-a Chirurgie de la Spitalul Sf. Spiridon – condusă atunci de profesorul Chipail, clinică pe care ulterior a condus-o şi pe care a denumit-o, după maestrul său, Clinica „Prof. dr. Gheorghe Chipail". După internat, rămâne ca preparator, apoi asistent la disciplina de chirurgie, ajungând unul dintre cei mai

iubiți și respectați profesori ai Universității.

În 1972 reuşeşte, cu ajutorul profesorului Chipail şi al rectorului din acea vreme, prof. Gheorghe Scripcariu, să plece într-un stagiu în Anglia, la Mount Vernon Hospital, departamentul de chirurgie plastică şi arşi, unde a stat un an, o altă experință decisivă pentru parcursul său profesional. Obține titlul de doctor în medicină în 1974 cu teza de doctorat „Osteosinteza extraarticulară de col femural", având ca îndrumător pe profesorul Gheorghe Chipail.

Devine, în timp,un chirurg de renume în chirurgia oncologică, esofagiană, hepatică, pancreatică, colo-rectala, senologică, precum şi în cea plastică şi reconstructivă, cu un palares de peste 25.000 de intervenții chirurgicale, iar în lucrările sale, precum „Chirurgie plastică şi reparatorie", vol. I (1980), „Tratamentul ulcerului gastroduodenal perforat" (1981), „Actualități în chirurgia cancerului gastric" (1999), fructifică această experiență.

A fost prorector în repetate rânduri la Universitatea de Medicină şi Farmacie „Grigore T. Popa" Iaşi şi rector între 2006 şi 2008. A dezvoltat relații de colaborare cu universități din Bruxelles – Belgia, Freiburg-Germania, unde a trimis multi rezidenți pentru formarea profesionala. A dezvoltat o relație de colaborare speciala, cu Universitatea din Manchester unde a trimis rezidenți şi a organizat congrese de chirurgie împreună cu chirurgii din Marea Britanie.

Între anii 2002 si 2006 a fost ales preşedinte al Societatii Române de chirurgie. Fiind primul preşedinte ales din teritoriu.

În 2020, în semn de prețuire pentru întreaga sa carieră, conducerea Universității de Medicină şi Farmacie „Grigore T. Popa" din Iaşi hotărăşte ca numele modernului Centru de Simulare al Universității să-i poarte numele. Era membru al Academiei de Ştiințe Medicale din România, membru de onoare al Academiei Republicii Moldova, membru al Academiei de Ştiințe din Ucraina, al Societății Internaționale de Chirurgie şi al Colegiului Regal al Chirurgilor din Anglia. În 2013 prof. univ. dr. Cristian Dragomir a primit ordinul Coroana României în Grad de Ofițer al Casei Regale a României.

„Norocul și-l face fiecare cu mâna lui"

Am avut, aşadar, şansa de a cunoaşte unul dintre cei mai mari chirurgi ai vremii şi de a-i deveni discipol. L-am cunoscut pe profesorul Cristian Dragomir pe când eram student în anul III. Îmi doream să ajung chirurg, însă nu ştiam că tânărul şef de lucrări, care pe atunci avea doar 39 de ani, şi care era, deja, mâna dreaptă a strălucitului chirurg Gheorghe Chipail, avea să-mi devină mentor, că îmi va călăuzi toate etapele devenirii mele profesionale şi, mai mult decât atât, chiar umane.

Proaspăt întors din Anglia, unde urmase un stagiu de un an la clinica de chirurgie plastică şi arşi de la Mount Vernon Hospital, profesorul Dragomir avea o aură occidentală şi îmi dădeam seama de pe atunci că practica chirurgia, la cel mai înalt nivel. Țin minte acel moment şi acum, eram în sala de operații, domnul profesor Dragomir opera un pacient cu maladia Dupuytre. În timp ce executa intervenția chirurgicală, ne explica fiecare manevră, şi m-au impresionat încă de pe atunci calmul, profesionalismul şi sângele rece - calități esențiale pentru un chirurg bun, dar şi bunăvoința şi căldura cu care ne trata pe noi, studenții medicinişti.

După această primă întâlnire au mai trecut aproape zece ani, în 1988, când am venit, ca secundar, în Clinica a III-a Chirurgie. Atunci am intrat sub aripa profesorului şi am devenit, în scurt timp, preferatul domniei sale, aşa cum şi dumnealui, la rândul său, fusese preferatul profesorului Chipail. Din perioada în care fusese în Marea Britanie, profesorul Dragomir înnodase legături strânse cu profesorii de acolo şi mi-a propus să urmez un stagiu de pregătire în Manchester, la Hope Hospital. Profesorul Dragomir m-a sprijinit extraordinar înainte de plecare, mi-a dat sfaturi atât profesionale, cât şi de viață, de suflet.

Când m-am întors, am lucrat trei ani cu domnia sa şi am încercat să duc mai departe ceea ce dumnealui, cu generozitate, mi-a dăruit: un model comportamental, disciplină, eleganță în gesturi, rigurozitate, profesionalism şi apropiere față de pacienti, colegi şi de studenți. Acest model uman şi profesional al

profesorului Cristian Dragomir s-a desăvârşit prin două etape: odată prin exemplul marelui profesor Gheorghe Chipail, şi a doua oară prin cunoştinţele dobândite în Anglia. De altfel, valoarea sa profesională a fost recunoscută şi de colegii săi din Marea Britanie. În 1996, Sir Miles Irving, reputat profesor de chirurgie de la Manchester, a ţinut, la Iaşi, una dintre şedinţele Societăţii Britanice de Chirurgie. Profesorul Cristian Dragomir a primit titlul onorific de FRCS, (fellow of The Royal College of Surgeons), din Anglia. A fost şi va rămâne o personalitate remarcabilă a medicinei în România şi un om deosebit, vertical, cu un comportament mereu bun, un chirurg care a dorit mereu să se perfecţioneze. Am imprimat - şi toţi colaboratorii mei o pot confirma, aceeaşi conduită profesională şi în cadrul colectivului pe care-l conduc, de la rigurozitate, disciplină, până la comportamentul faţă de bolnav.

Am să am mereu în minte o expresie folosită de el. După o intervenţie chirurgicală mai grea, mergeam în cabinetul său, îi povesteam cazul si rezolvarea chirurgicala şi îi spuneam: «domnule profesor, am avut noroc». Iar el îmi răspundea «nu e adevărat, norocul şi-l face fiecare cu mâna lui. Nu cred că l-am dezamăgit vreodată şi sper ca de acolo, de Sus, domnul profesor să ne vegheze în continuare şi să se bucure de succesele celor cărora le-a fost model.

Prof. univ. dr. Viorel Scripcariu
Rectorul Universităţii de Medicină şi
Farmacie „Grigore T. Popa” din Iaşi